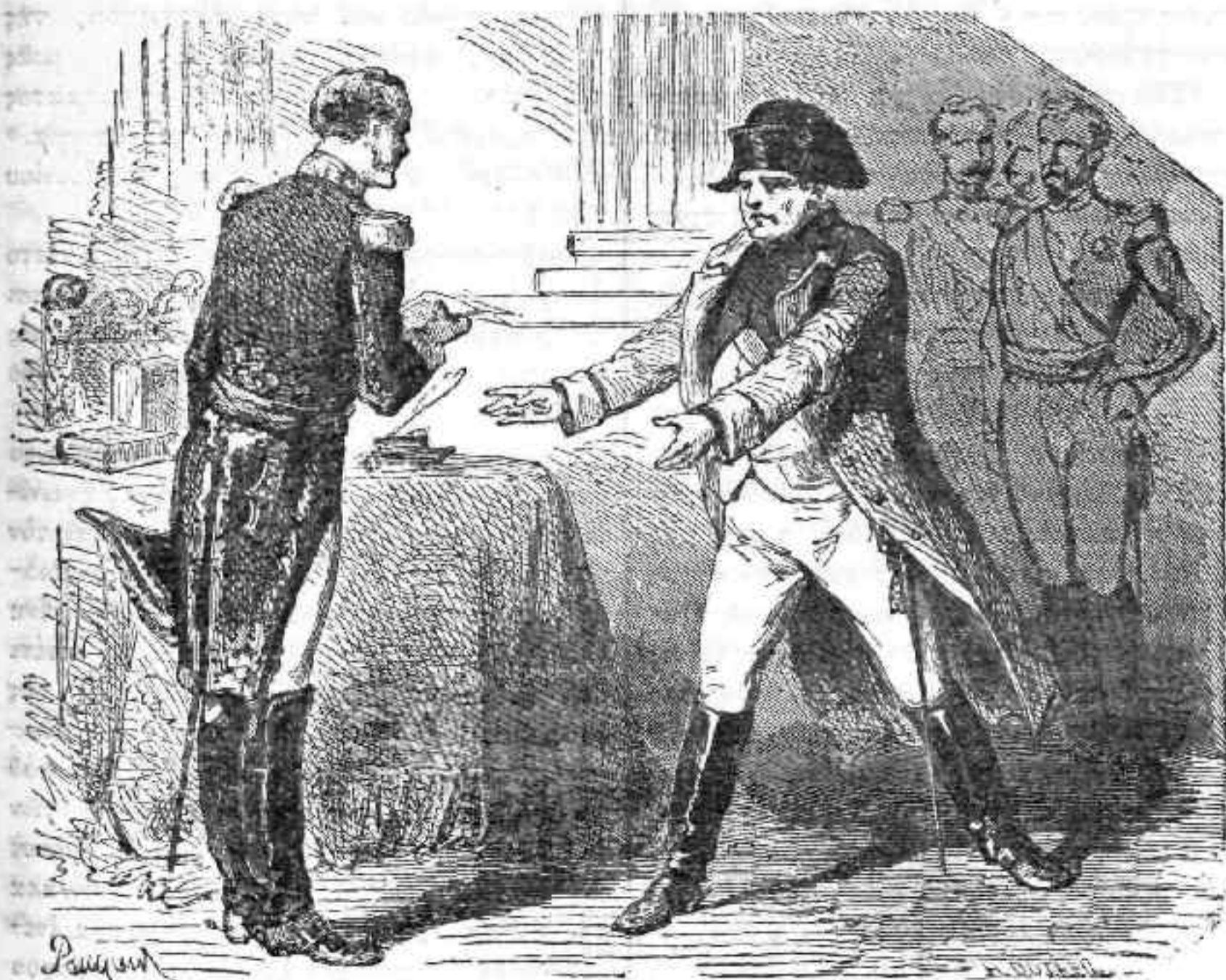

νέστεροι διπλωμάται υπεξέκαιον τὴν ποι-
αύτην μανίαν. Ὁ Κ. Πότζο-Βόργο ἔγραφε
πρὸς τὸν λόρδον Καστερίγον: « Πρέπει νὰ
καθαρίσωμεν τὴν Γαλλίαν ἀπὸ πεντήκοντα
μαγάλους κακούργους τῶν ὁποίων ἡ ἕπαρ-
ξις εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν εἰρήνην.»
Μεταξὺ τῶν θυμάτων τούτων τῶν καθιε-
ρωμένων ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἀντίδρασιν
ἀνοικτίρμονα, ἡ εὐρωπαϊκὴ γνώμη ἔτασ-
σεν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει, παρὰ τὸν Να-

πολέοντα αὐτὸν, τὸν στρατάρχην Νεύ.
Οἱ Βουρβόνοι ἀληθῶς, καὶ αὐτὸς ὁ ἐμ-
φρονέστερος καὶ ὁ ψυχρότερος μεταξὺ τῶν,
ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΗ΄, δὲν ἤθελον νὰ
πιστεύσωσιν ὅτι ἡ Γαλλία τοὺς εἶχεν ἐγκα-
ταλείπει, ἀλλ' ἐπέμενον θεωροῦντες τὴν πτώ-
σιν τῶν ὡς ἀποτέλεσμα εὐρείας συνωμο-
σίας στρατιωτικῆς. Ἡ ἀπίστευτος μετα-
βολὴ τοῦ φρονήματος, ἥτις, εἰς εἴκοσιν
ἡμέρας, εἶχε φέραι τὸν Ναπολέοντα ἀπὸ

Ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας λέγων: « Ἄς ἐναγκαλισθῶμεν, ἀγαπητέ μου στρατάρχα.»

τῆς Ἑλλάδος εἰς Παρισίους, ἦτο κατὰ τὴν
ιδέαν τῶν σκευωρία ἐγκληματικὴ, καὶ ὁ
κόμης τῆς Ἀρτεσίας, λησμονῶν ὅτι εἶχε
διωχθῆ ἀπὸ τὸ Λυὼν μετὰ τοῦ πιστοῦ
Μακδονάλδου, ἔλεγε πανταχοῦ ἐναντίον
πάσης ἐναργείας ὅτι ὁ Νεύ ἐάν δὲν ἦτο
συνένοχος τοῦ Κορσικανοῦ ληστοῦ, ἠδύ-
νατο νὰ τὸν κατασυντρίψῃ καὶ νὰ σώσῃ
τὴν νόμιμον δυναστείαν.

Ἀνάγκη νὰ μὴ ἀφήσωμεν οὔτε ἐπὶ στιγ-
μὴν ἀπαρατήρητον τὴν ἰδιοτελῆ ταύτην γνώ-

μην, ἄλλως τε ὅμως εἰλικρινῆ διότι αὐτὴ
ἐξηγεῖ τὴν προκείμενην δίκην. Τα μεγα-
λείτερα λάθη, καὶ αὐτὰ προσέτι τὰ ἐγκλή-
ματα, συχνάκις δὲν προκύπτουσι κατὰ τὴν
κοινὴν ιδέαν ἐκ φατριαστικῶν παθῶν πρέ-
πει νὰ τὰ ἀποδίδωμεν κατὰ τὸ πλεῖστον
εἰς τὴν ἀποτύφλωσιν, εἰς τὰς προλήψεις,
εἰς τὴν παραφορὰν παθῶν ἀξιοθρηνητῶν,
ἀλλὰ συγγνωστέων.

Διὰ νὰ κρίνωμεν ἔτι καλλίτερον τὴν
ἐκτακτον θέσιν τοῦ στρατάρχου Νεύ, ὀφεί-